

ת"פ 22181/04/13 - מדינת ישראל נגד אלון שמש

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 22181-04-13 מדינת ישראל נ' שמש

בפני המאשימה
כב' השופטת אליאנה דניאלי
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אלון שמש

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בהחזקת סכין למטרה לא כשרה, בניגוד לסעיף 186 (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977. נקבע כי בתאריך 7.5.12 בסמוך לשעה 13:45, ברחוב הרצל בפתח תקווה, מחוץ לתחום ביתו או חצריו, החזיק מתחת למושב אופנוע סכין מתקבעת ללא הצדקה כדין.

טעוני הצדדים לעונש

2. **ב"כ המאשימה טענה** כי הנאשם יליד 1970, ולחובתו 3 הרשעות בעבירות אלימות ואיומים. נטען כי העבירה בה הורשע פוגעת בערכים המוגנים של שלום הציבור, וכי יש למגר את תופעת הסכינאות אשר פשטה בארצנו. עוד נטען, כי המחוקק מצא להחמיר בענישה בגין עבירה זו, אשר מוגדרת כיום כעבירת פשע, וכי הנאשם לא הודה ולא לקח אחריות על מעשיו.

נוכח דברים אלו טענה המאשימה כי מתחם העונש הראוי בנסיבות העניין הינו בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות. המאשימה עתרה להשית על הנאשם מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס. הוגשה פסיקה כתימוכין לעתירתה.

3. **ב"כ הנאשם** טענה כי אין עסקין בנאשם אשר לא לקח אחריות על אחזקת הסכין, שכן התיק נוהל בגין הטענה המשפטית בדבר היות החיפוש בלתי חוקי. כן נטען, כי עיקרו של הרישום הפלילי שלחובת הנאשם נובע מהליך הגרושין אותו עבר, וכי כיום מערכת היחסים בין הנאשם לגרושתו תקינה. הנאשם עבר הליך טיפולי במסגרת מאסרו, ומשסיים את מאסרו שולב במעגל העבודה עד שנפצע, וכיום אינו עובד. הוצגו מסמכים לפיהם הנאשם נפגע ברגלו בתאונת עבודה באוגוסט 13', והוכר מאז כזכאי לקיצבת נכות.

באשר לנסיבות המעשה נטען כי הסכין נמצאה באופנוע ולא על הגוף, בשעות היום, ולפיכך מדובר ברף הנמוך של העבירה ולא בנסיבות המצדיקות החמרה בענישה. כמו כן, נטען כי יש להתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

בשל האמור טענה ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה הינו תלוי נסיבות, ויכול להתחיל מאי הרשעה. בנסיבות התיק דנן עתרה להסתפק בענישה צופה פני עתיד, ולהתחשב בכך שמדובר בנאשם שחי מקצבת נכות ומשלם מזונות.

4. **הנאשם** בדברו לעונש הביע חרטה על המעשה, טען כי המעשה נעשה ללא מחשבה וללא הכרות עם החוק, וציין כי לא יחזור על כך.

דין והכרעה

5. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

6. הנאשם במעשיו פגע בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור ושמירה על הסדר הציבורי. העבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה הינה עבירה נפוצה, שלצידה 5 שנות מאסר, עובדה המלמדת על החומרה שמייחס לה המחוקק. איסור זה נועד לסייע במיגור התופעה שהפכה למכת מדינה, וכונתה לא אחת בפסיקה כ-"תת תרבות הסכין".

7. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לס' 40ג' לחוק, יש להתחשב גם בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שלפניי, אכן מתמונת הסכין נראה כי מדובר בסכין שפגיעתה עלולה להיות קשה, והעבירה נושאת סיכון אינהרנטי לפגיעה כתוצאה מהחזקה זו. מנגד, הסכין נמצאה באופנוע ולא על גוף הנאשם, מבלי שנעשה נסיון לשימוש בה.

8. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו:

- א. ברע"פ 2968/12 **כאיד אלזיד נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת נאשם שלא להרשיעו. באותו ענין הודה הנאשם בהחזקת סכין ברכבו, ונידון ל- 160 שעות לתועלת הציבור.
- ב. ברע"פ 2932/08, **מוחמד מרגאן נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם ללא עבר פלילי, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת סכין על גופו, ונידון לחודשיים מאסר בפועל.

- ג. בעפ"ג 36009-01-12 (מח' מרכז), **ירדן עמרן נ' מדינת ישראל**, התקבל ערעורו של עמוד 2

נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע לאחר הבאת הראיות בהחזקת סכין ברכבו. בית המשפט הקל בעונשו והטיל עליו 180 שעות לתועלת הציבור, וכן מאסר מותנה.

ד. בעפ"ג 4093-09-12 (מח' ת"א) **מדינת ישראל נ' אייל ביטון**, הורשע נאשם בעל עבר פלילי, על פי הודאתו, בהחזקת סכין בדלת הרכב, ונדון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
ה. בעפ"ג 37328-06-14 (מח' מרכז), **מדינת ישראל נ' ולדיסלב שויד**, נדחה בהסכמה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר הבאת הראיות בהחזקת סכין ברכבו, ונידון ל-300 שעות של"צ, מע"ת וקנס.

בהתחשב במפורט לעיל אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות תיק זה הינו בין מאסר על תנאי ושל"צ ל-4 חודשי מאסר בפועל.

9. **בגזירת העונש בגדרי המתחם** יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם לא הודה ולא לקח אחריות על מעשיו. לחובתו מספר הרשעות בעבירות של אלימות במשפחה ואיומים, וכן בהפרעה לשוטרי. בגין הרשעתו האחרונה משנת 2009 ריצה מאסר לתקופה של 20 חודשים.

תסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם מציין כי הנאשם אדם מתפקד, אשר אינו עובד בשל תאונת העבודה שעבר, וכי ביצוע העבירה אינו מאפיין את התנהלותו. צוין כי הנאשם מבין את חומרת העבירה ומבטא נכונות לביצוע של"צ. שירות המבחן התרשם כי הטלת של"צ עשויה להקטין את הסיכון לביצוע עבירות חוזרות על ידו.

10. כאמור, מחד לחובתו של הנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות ואיומים, ולפיכך קיים חשש כי המסוכנות הטמונה בנשיאת הסכין תצא מן הכח אל הפועל. מנגד, כאמור לא נעשה שימוש בסכין זו, אשר נמצאה באופנוע ולא על הגוף. ניהול המשפט נעשה אמנם בין היתר בשל הטענה המשפטית בדבר חיפוש לא חוקי, ואולם גם בשל טענת הנאשם להחזקה מוצדקת, טענה אשר נדחתה על ידי.

בסופו של יום מצאתי להקל עם הנאשם נוכח קבלת האחריות אותה הביע בטעונית לעונש, תסקיר שירות המבחן המציין כאמור כי של"צ יביא להקטנת הסיכון מצד הנאשם, ונוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה הנוכחית, ומאז ביצוע העבירות הקודמות ע"י הנאשם.

11. נוכח המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 180 שעות של"צ על פי תכנית שהוכנה על ידי שירות המבחן.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, ובלבד שלא יעבור העבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.15.

מוסבר לנאשם כי במידה ולא יבצע את תכנית השל"צ כלשונה ניתן יהיה לגזור את עונשו בשנית.

המוצג יושמד.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ה, 19 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.